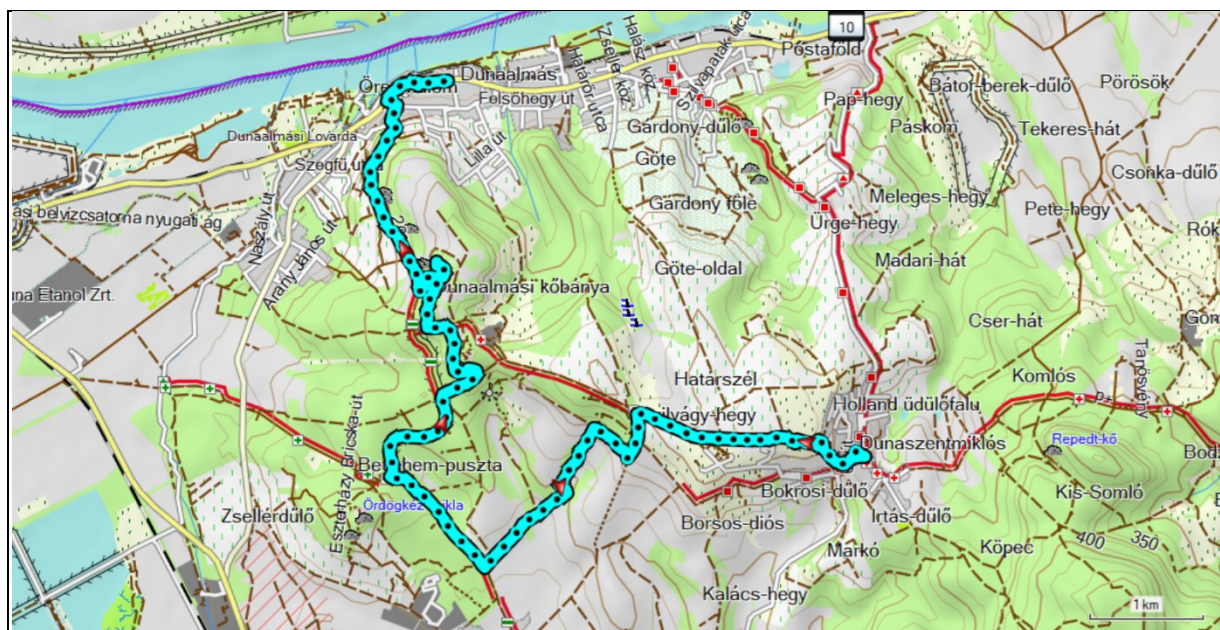
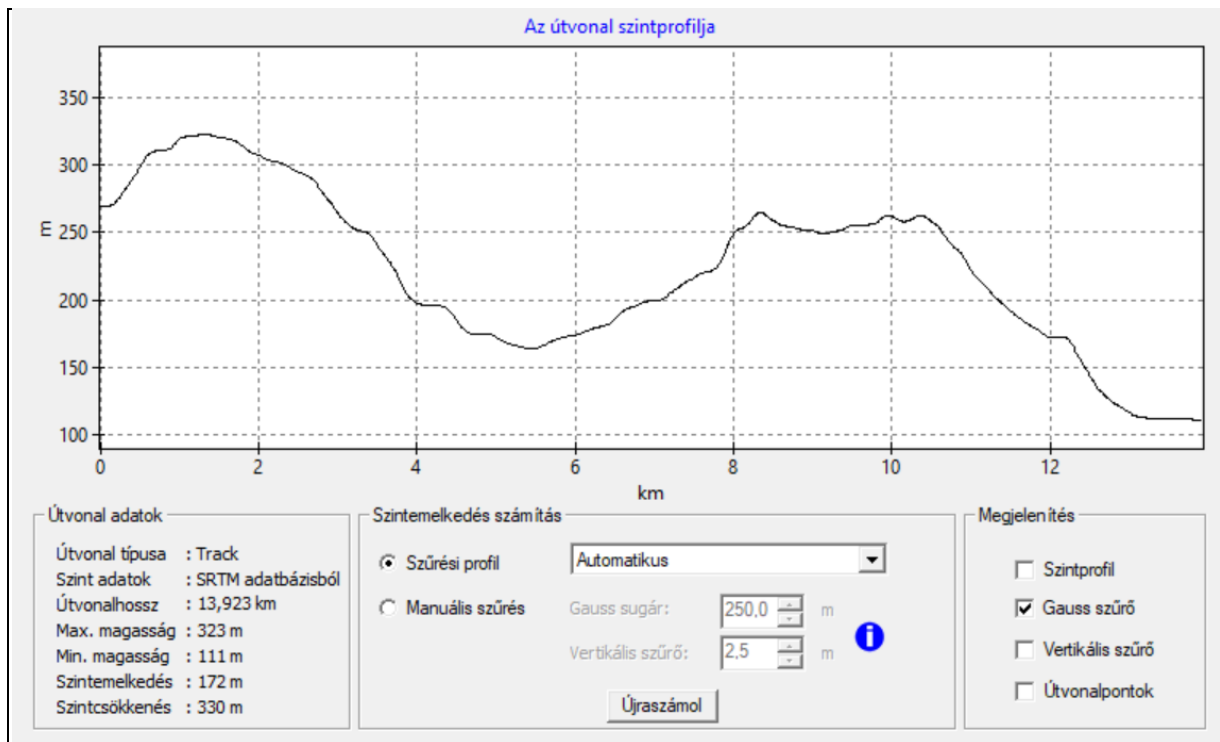

2025. október 14. Dunaszentmiklós – Dunaalmás

Útvonal: Dunaszentmiklós autóbusz váróterem megálló – Kilátó – Szomódi Nyárosok - Kőpite-hegy – Dunaalmási-kőbánya – Nagy-hegy – Dunaalmási temető (Vajda Julianna Lilla sírja) – Csokonai Vitéz Mihály szobra - Csokonai-Lilla emlékszoba – Dunaalmás vasútállomás

Táv: 14 km → 21 pont; szint: 200 m → 4 pont; **MTSZ pont: 25**

Reggel a 07¹⁰-es vonattal indultunk a Nyugatiba. Minden a terv szerint haladt. Kicsit késett a vonatunk, ezért úgy döntöttünk, hogy Kelenföldre megyünk a Déli helyett. Jött is Kelenföldön a Győr felé közlekedő vonat 6-7 perces késéssel. Gondoltuk, hogy ez még nem okoz gondot Tatán a Dunaszentmiklósi busz eléréséhez. Sajnos a vonat még további 6-7 percet pihengetett Kelenföldön és már itt összegyűjtöttünk annyi késést, hogy reménytelennek tűnt a buszcsatlakozásunk elérése.

Elkezdődött az izgulás, hogy vajon még további késést is sikerül-e begyűjtenie a vonatunknak, vagy valami csoda történik és behoz valamennyit a késésből és elérjük a buszt. Sokáig úgy nézett ki, hogy reménytelen a helyzet, de a végére már csak 10 percet késett a vonatunk, így szerencsére elértük a Dunaszentmiklósról tartó buszt. Hát ez rendkívül izgalmas kezdés volt.

Egy szép zsákfalut ismertünk meg Dunaszentmiklósból. Rendezett főutca után egy szép téren lévő templomot csodáltunk meg kívülről. Volt még egy kis szökőkút is a főtéren.

Rövid emelkedős aszfaltút vezetett fel a kilátóhoz. A kilátó egész magas volt. Tetejére érve félelmetes kilengést tapasztaltunk, ami nem volt túlságosan vendégmarasztaló, ezért a fényképek elkészítése után már mentünk is lefelé.

Elindultunk a kilátó közelében elrejtett ládához. Útközben egy cserjésben gyönyörű szép királykakat néztünk. Nem is emlékszünk rá, hogy mikor láttunk utoljára királykakat. A királykák hazánkban élő legkisebb termetű madárkák. Sokáig néztük a kedves kis madárkákat, de hát tovább kellett mennünk, még sok volt hátra.

A kilátótól pár száz méterre megtaláltuk a ládát, ahonnan gyönyörű szép kilátás nyílt a Gerecse lankáira.

Hosszas földutas séta következett. Hullámvasutas úton gyalogoltunk, növényzet nem zavarta a kilátást. Gyönyörködtünk is rendszeresen a Gerecse lankáiban. Távolról látható volt a Nagy-Gete és a Gerecse-csúcs is.

Odaértünk a Szomódi Nyárosok nevű völgyhöz, ahová jó meredek lejtőn tudtunk csak lejutni. Egy hosszú, nem túl széles mély völgy volt ez. Igazából semmi különleges látnivaló nincs ebben a völgyben. Nem is értem, hogy miért kellett ide ládát rejtetni. A ládát kicsit nehezen találtuk meg.

A láda megkeresése után tovább gyalogoltunk Betlehem-puszta irányába. Mivel már fáradtak voltunk és éhesek is, kellett keresni egy pihenőhelyet. Végül is egy kidőlt fán pihentünk és ebédeltünk. Az aljnövényzet elég magas volt, csak reménykedni tudtunk benne, hogy kullancs nem mászott belénk. A fán mászkáló hangyákat leülés után vettük csak észre. Nem volt túl nagy élmény a hangyák között üldögélve ebédelni, ezért nem is időztünk túl sokáig ezen a helyen. Egy kedves kis mókus tette felejthetetlenné az itteni tartózkodásunkat. Nagy ugrásokkal, repülésekkel ugrált egyik fáról a másikra. Sokáig gyönyörködtünk a kedves kis állatban.

A Nyárosok után következett a 4 pontból álló Kőpíte-hegyi multi pontjainak megkeresése.

Az első pont közelében egy hatalmas szarvas csorda futott át előttünk. Legalább 20 szarvasból állt, nagyon örömteli érzés volt. Nemsokára ezután nem akartunk hinni a szemünknek. Állig felfegyverzett katonák szakasz masírozott velünk szemben. Erdőben, a jelzett turistaúton katonák mászkálnak? Sokáig nem jutottunk napirendre a történetek miatt.

A multi következő pontja egy meredek emelkedős részre volt rejtve. Vajon milyen meggondolásból lett ide rejtve a láda?

Aztán megértettük, nem sokkal a láda után egy kőbányához értünk, ahol elég szép volt a rálátás a bányára szikláira.

Következett a láda utolsó két pontja. Mindkettőt a szikla tetejére rejtette a rejtő. Hát én ezt nem értettem, miért kellett nagyon nehezen megközelíthető, életveszélyes helyekre rejtetni. Peti mászott fel mindkét helyre.

A multi után hosszas lejtő következett. Beértünk Dunaalmáson a temetőbe. Megkerestük Vajda Júlia Lilla sírját. Egy padon meghallgattuk Csokonai Vitéz Mihály Reményhez című Lillához írt költeményét. Ezután megkerestük a temető mellett elhelyezett ládát. Egy idős bácsitól sok érdekes információhoz jutottunk hozzá.

Megkerestük Csokonai Vitéz Mihály mellszobrát. A költő egyenesen nagy szerelme Lilla sírja felé néz. Ezután egy kis élelmiszerbolt teraszán ültünk le pihenni és megittuk a jól megérdemelt sörünket is. Busszal teljesen ismeretlen tájakon Dorogig utaztunk, majd rövid várakozás után vonattal Újpestig mentünk. Onnan pedig busszal mentünk Vác irányába.

Jól elfáradva értünk haza.

A Gerecse számunkra még ismeretlen területeit fedeztük fel. Megállapítottuk, hogy nagyon szép ez a környék, érdemes volt idejönni, bár elég sokat kellett ide utaznunk.

Szerencsére az időjárás nem zavarta meg kirándulásunkat, szép napsütéses, kellemes időjárás örvendeztetett meg minket. Soha rosszabb túránk ne legyen.